

Jacke Sjödin

Tankar i påsktider

Finns det inga andra sätt att fira högtider på än att äta? I vårt övergödda höm av klotet så bygger allt firande på mat (och givetvis i viss mån dryck). Vi äter jul och nu är det dags att äta påsk, och det som definitivt inte kommer däremellan är fastan!

Jag har förstått att påsken är handlarnas bästa tid näst efter julen. Vi konsumerar ägg och must och lamm och godis så att butiksägarna hjular hem efter stängningsdags. Fast vi har tydligen dragit ned lite på godiset. En känd stormarknad här i Uppsala berättade i lokalpressen att de bara trodde sig kunna sälja ynka 15 ton lösviktsgodis inför påsken i år.

15 ton!!!

Fast siffrorna borde egentligen inte förvåna mig med tanke på att jag klämmer i mig ett par ton alldeles på egen hand. Det var bättre förr, då godiset var mer svårtillgängligt. När jag var liten cyklade man till arga tanten i godisbutiken i Sollefteå, och där fick man peka på sötsakerna bakom en glasmonter och säga: "En sån och en sån och två såna" tills arga tanten blev ännu argare och kön bakom en växte. (Förfarandet påminner för övrigt om dagens premiepensionsfonder, där man ska peka och välja på ungefär samma sätt, dock

med skillnaden att arga tanten där är drillad att vara klämkäckt övertrevlig för att få kränga sina fonder.)Arga tanten i godisbutiken i Sollefteå var troligen mest arg för att lösviktsgodiset inte var uppfunnet än. Tänk vad mycket korsord hon hade kunnat lösa då! Idag är godisbutiken sedan länge nedlagd, och arga tanten kränger sina geléhallon i de himmelska godisbutikerna. Kanske är hon inte lika arg där, vad vet jag?

Men nu är det 2010, och jag står med fem barn hängande i bussarongen och skottar godis själv med en stor skovel på stormarknaden, och det är alltså vikten som sätter priset. (Ungefär som flygbolagen vill ha det med sina passagerare, alltså.) Fler än en gång har jag hört ekonomiskt medvetna föräldrar väsa till sina barn: "Nej, Gun-Britt, dom där är för tunga, ta skumbananerna istället." Fast i påskatider sänker handlarna priset från 7,90 kr/hg till 3,90 kr/hg, vilket ger oss kunder en hint om avansen på snasket.

Själv går jag på tunga grejor! Precis som med ppm-fonder plockar jag med sömngångaraktig säkerhet de sämsta alternativen (salta fiskar och gröna grodor) tills påsen både väger och kostar som en guldtagga. Och så köper jag en dagstidning, dryper ned i soffan

och läser och äter godis så att käkarna går som en avfallskvarn, och det rinner flott i mungiporna. I tidningen får jag plötsligt läsa att cirka 16.000 barn om dagen dör av hunger i världen. Alltså ganska exakt ett barn per kilo godis som kommer att säljas på en känd stormarknad i Uppsala påsken 2009.

Det är då man sätter en salt fisk i halsen.

Jacke Sjödin

UNDERTECKNAT